

gene skaffes til Veje gennem Statslaan, og selv om man kan gaa ud fra, at en Finansminister i saa Fald vil betænke sig paa at skaffe Pengene til Veje gennem en Kreditforening, ligger der dog en betydelig Fristelse for enhver Finansminister til, ved Hjælp af en Kreditforening, at undgaa at rejse ny Statslaan. Ligeledes har der været rejst Betænkelighed ved, at Statskassens Garanti efter Forslaget vil komme til at omfatte saavel Rente som Kapital; man nærer Frygt for, at man her kommer ind paa en Glidebane, der i Længden vil straffe sig ved at svække Statens Kredit. Disse Betænkeligheder ere imidlertid kun fremsatte fra et Mindretal i Udvalget, og dette har derfor ment det unyttigt at modsætte sig eller stille Ændringsforslag til den foreslaaede Ordning, men indskrænker sig til Ønsket om, at dets Betænkeligheder finde Udtryk i Betænkningen.

Det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 11, er i Overensstemmelse hermed nærmest af formel Natur. I Forslagets § 11 findes en Bestemmelse om, at „Kreditforeningen holdes skadesløs for de Tab, som maatte fremkomme ved, at de af Foreningen udstedte Obligationer afhændes til en lavere Kurs end deres Paalydende“; denne Bestemmelse foreslaas udeladt, idet man ikke kan se, at der i denne Forbindelse kan blive Tale om noget Tab for Kreditforeningen, men derimod meget vel om en Difference, der dækkes af Statskassen; da imidlertid Sætningen vistnok ganske kan undværes, foreslaas den, i Ændring 11, strøget.

Et *Mindretal* (la Cour, Johnsen og Nordby) mener ikke at kunne gaa med til, at Laaneværdien over for Statskassen overstiger 5,000 Kr. Statens Rentetab vil efter den nuværende Kurs blive mindst 22 Kr. 50 Ø. aarlig for hvert Brug til 5,000 Kr. Der er ingen Grund til at give den ene Landarbejder en større Statsgave end den anden, fordi han ønsker Jord i en Egn, hvor Jordpriserne ere særlig høje; jo højere Pris, desto færre Landarbejdere vil Statshjælpen komme til gode. Desuden er

høj Pris et Begreb, der giver Raaderum for den mest forskellige Opfattelse og Fortolkning; det er jo ikke alene Jordens Godhed, men ogsaa dens Belliggenhed, der bestemmer dens Pris.

I den af Landstingets Udvalg den 10. December 1897 afgivne Betænkning over Forslaget til den nugældende Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere anbefaledes det at støtte Oprettelsen af Tyende-Spareforeninger, der have til Formaal at fremme Sparsommelighed i Tyende- og Daglejerklassen.

Undertegnede Udvalg tiltræder nævnte Udvalgs Udtalelse herom, idet man finder, at disse Foreninger ved at lede Tyendet ind paa fra den unge Alder at opspare en Del af dets Løn, kunne blive et betydningsfuldt Led i Bestræbelserne for at skaffe Landarbejdere eget Hus og Hjem. De Landarbejdere, der have sammensparet den til Erhvervelse af et Hus efter dette Lovforslag nødvendige Kapital, have Betingelserne for at blive de dygtigste Husmænd, der kunne klare sig økonomisk — og saavel af denne Grund som for derved ligesom at sætte en Præmie paa Sparsommelighed, vilde Udvalget fuldt ud kunne billige, om Amtskommissionerne, hvor Valget staar imellem flere i øvrigt lige kvalificerede, maatte foretrække Ansøgere, der have sammensparet af deres Løn den Kapital, de skulle være Ejere af.

Ændringsforslag:

Til § 2.

Af Udvalget:

1) I 2den Linie indskydes efter „Landbrugsarbejde“ Ordene: „herunder Havebrugsarbejde“.

Af la Cour:

2) Efter „Størrelse“ i 5te Linie sættes: „“, og Resten af Paragraffen udgaaer.